

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/42/2015
Identifikačné číslo spisu:	5013200903
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200903.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: STAMART REAL, s.r.o., Robotnícka 1E, Martin, IČO 36 434 736, zastúpený Advokátskou kanceláriou Mrázovský & partners, s.r.o., Mariánske námestie 2, Žilina, IČO 36 855 278, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia regulačnej rady žalovaného č. 35/14558/13/RR zo dňa 23. júla 2013, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2013 - 86 zo dňa 25. marca 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2013 - 86 zo dňa 25. marca 2015, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd prerušil konanie až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej žalobcom dňa 12.03.2015 vedenej pod sp. zn. Rvp 3278/2015, keď dospel k záveru, že v tomto konaní sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 21S/122/2013.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že konanie vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 3278/2015 nie je dostatočným dôvodom pre existenciu prejudiciálnej otázky. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Sžf/58/2014 zo dňa 02.12.2014, ktorý bol napadnutý ústavnou sťažnosťou, dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vydané v cenovom konaní týkajúcom sa zariadenia žalobcu, bolo v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vyhlášky, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako inštancie posledný v hierarchii správneho súdnictva autoritatívne a neodvolateľne rozhodol o zákonnosti rozhodnutí žalovaného, a preto prejudiciálna otázka existovala do času vydania právoplatného rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžf/58/2014 a vydaním tohto rozsudku bola definitívne zodpovedaná a právoplatne vyriešená. Konanie na ústavnom súde je konaním mimo správneho súdnictva, jeho účelom nie je rozhodovať o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov.

Žalovaný poukázal, že v zmysle § 135 O. s. p. súd nie je viazaný sťažnosťou žalobcu podanou na ústavnou súde. Prerušenie konania v danej veci by bolo aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, nakoľko konanie na ústavnom súde môže trvať niekoľko rokov a výsledok tohto konania nemá aj tak vplyv na posúdenie otázky ukončenia funkčnej skúšky zariadenia žalobcu, ktorá už bola vyriešená.

K podanému odvolaniu sa podaním zo dňa 01.06.2015 vyjadril žalobca tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu navrhol potvrdiť.

Uviedol, že v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie čl. 2 ods.2, čl. 13 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR, pričom jeho ústavná sťažnosť bola uznesením č. k. II. ÚS 275/2015 - 14 zo dňa 23.04.2015 prijatá na ďalšie konanie. Prerušenie konania je nevyhnutnosťou, pri náležitom rešpektovaní zásady hospodárnosti z dôvodu, že kladné rozhodnutie ústavného súdu o sťažnosti žalobcu bude mať nevyhnutný dopad na cenové rozhodnutie pre rok 2012, z ktorého v zmysle § 7 ods. 1 vyhlášky č. 225/2011 Z. z. v znení vyhlášky 184/2012 Z. z., je potrebné vychádzať pri určení ceny za rok 2013, nakoľko uvedené by vyžadovalo ďalšie konanie na zmenu rozhodnutia vydaného v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 21S/122/2013, prípadne na súde druhého stupňa. Žalobca tiež poukázal na rozdielnu rozhodovaciu prax v skutkovo a právne totožných veciach, konkrétne v rozsudkoch najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžf/5/2014 zo dňa 01.04.2014, sp. zn. 4Sžf/54/2014 zo dňa 15.01.2015, sp. zn. 4Sžf/43/2014 zo dňa 17.02.2015, sp. zn. 4Sžf/53/2014 zo dňa 17.02.2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 2 O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 35/14558/13/RR zo dňa 23.07.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. 1856/2013/E-OZ zo dňa 25.04.2013, ktorým bola pre žalobcu schválená pre rok 2013 pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo snečnej energie, pričom úrad pri schvaľovaní doplatku pre rok 2013 stanovoval postupoval podľa § 7 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z. z. v znení vyhlášky č. 184/2012 zo schválenej ceny elektriny pre stanovenie doplatku na rok predchádzajúci roku 2013. Cena elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012 bola pre zariadenie žalobcu podľa rozhodnutia úradu č. 1793/2012/E-OZ vo výške 119,11 €/MWh.

Rozhodnutie úradu č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 bolo potvrdené rozhodnutím č. 11/1338/13/RR zo dňa 15.04.2013. Následne bolo toto druhostupňové rozhodnutie podrobené súdnemu prieskumu, ktorého výsledkom bol rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/58/2014 potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/71/2013-74 zo dňa 29.04.2014, ktorý žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Ústavný súd SR uznesením č. k. II. ÚS 275/2015 - 14 zo dňa 23.04.2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť žalobcu, ktorou namietal porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3Sžf/58/2014 a jeho rozsudkom zo dňa 02.12.2014.

Na základe vyššie opísaných skutočností najvyšší súd, zhodne s názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom uznesení, dospel k záveru, že výsledok konania pred ústavným súdom môže mať vplyv na výsledok konania v prejednávanej veci, keď žalobou napadnuté rozhodnutie priamo vychádza zo skoršieho rozhodnutia žalovaného (č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 potvrdeného rozhodnutím č. 11/1338/13/RR zo dňa 15.04.2013). V zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy SR, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, a to bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

Ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ by sťažnosť žalobcu bola ústavným súdom posúdená ako dôvodná, vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1793/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 bolo potvrdené rozhodnutím č. 11/1338/13/RR zo dňa 15.04.2013, by opätovne rozhodoval najvyšší súd.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.